

Ръководител: *З. З. З. З.*
Примено: *70*

ДО НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО

6565

БОРИСЪ III. ЦАРЬ НА БЪЛГАРИЯ,

София.

ЦЗЛ-Ф. 16 Оп. 0 : 103

МОЛБА ЗА МИЛОСТЪ

Отъ Давидъ Плиевъ Колишевъ, затворникъ при Скопския областенъ съдъ, осъденъ на СМЪРТЪ отъ Витоляския военно-полеви съдъ по наказ. дѣло 133/941.

по закона за защита на държавата.

ВАШЕ ВЕЛИЧЕСТВО,

Покорно и отъ сърдце ВИ моля да замъните смъртното ми наказание съ другъ родъ наказание.

Синъ съмъ на крайно бѣдни родители, израстнахъ въ една среда на страшно стопанско угнетение и въ условията на постоянни безработици.

Никога въ живота си престално не съмъ мислил и действувалъ-изобщо и особено-по отношение на българската държава, която всички ние-роби Българи сме очаквали съ трепетъ въ душата ни и отъ много дълго време: да ни освободи и прислони въ майчинитъ си обятия!

Наученъ съмъ на черенъ трудъ и коравъ валкъ, мислитъ съмъ само да си работа и да помогна на родителитъ си-да понасятъ тежеститъ на живота по-леко.

Никога не съмъ чувствувалъ, че въ мене има каква оформена мисль и идея, бить съмъ пкъ и сега се чувствувамъ далечъ отъ пролетното лѣвничарство-донело толкова влини на толко ва много млади хора и родителитъ имъ, а въ съзнаностъ-не го разбирамъ и никога не съмъ бить подъ неговитъ тенденции.

Синъ съмъ на родители българи, чувствувалъ съмъ се и осѣмамъ се българинъ, въпреки страшното робство-валявилъ съмъ смъли бить, и езикъ и нравъ български.

Моитъ родители въ своята патриархалностъ още не знаятъ какво става съ мене, и-ако бѣда ексквотиранъ-страшенъ че бѣде тѣхния трагизъмъ, съ тона че имъ се отнеме единствената утеха и надежда въ живота: дѣтето мѣ!

ВАШЕ ВЕЛИЧЕСТВО,

Искрено ВИ моля да се постараете да вникнете въ моята молба и да разберете трагедията-моя и на моитъ родители-когато тѣ ще разбератъ единъ денъ, че и последната имъ утеха въ живота ги е напустнала и то по такъвъ начинъ.

Още единъ пътъ отправямъ моя зовъ къмъ ВАСЪ и къмъ ВАШЕТО РОДИТЕЛСКО СЪРДЦЕ въ ВАШАТА ЦАРСКА МИЛОСТЪ-да замъните смъртното ми наказание съ другъ родъ наказание, като ВИ увѣрявамъ че като се върна единъ денъ къмъ свободенъ животъ благодарение НА ВАШАТА ЦАРСКА МИЛОСТЪ-ще слушамъ да се възползувамъ отъ най-скъпия урокъ въ живота ми, за да бѣда съ дѣла достоенъ българинъ и вѣренъ поданикъ на ВАШЕ ВЕЛИЧЕСТВО и на майка България!

гр.Скопие, 7.декември 1941.

ПРЕДАНЪ НАЙ-ИСКРЕННО
НА ВАШЕ ВЕЛИЧЕСТВО:

Давидъ Плиевъ Колишевъ

затворникъ при скоп.обл.ваторъ.